

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ०३/०९ ॥

॥ मुळावरची जुनी ओवी ॥

॥ निर्मल ढळमळ ॥

वरचरण :- ॥ कैची हे माया, कैची हे काया । कैचा सागरं ।
कैची देवता । कैचा हा विस्तारं ॥

॥ ढळमळ निर्मल । सप्त हे सागरं ।

कैश्यानं विरजलं ? सांगा मुळं ॥

॥ अडीच या रत्ती/खक्ता या मासाची । बांधुनीया मुसं ।
त्यामध्ये हा हंस/आत्मा । उंच आहे ॥

॥ उपजीता जन्मता । लावलीसे राखं ।

आता झालो पाक । तुम्हा हातं ॥

॥ उपजीता जन्मता । फुळकलेसे कान ।

आता गुरुच्छा मान । कैश्या/कोण्या परी ? ॥०४॥

॥ कईचा हा गुरु । कईचा हा पंथ ।

धनी अनामत । वेगळा/उभा आहे ॥

॥ धनी ! तुच माझा गुरु । तुच माझा पिता ।

अवघं साहय झालं । तुम्हा हाता ॥

॥ अवघं साहयं झालं । देवा तुम्हा हात ।

सुखः नांदव इथं । महाराजा ॥

॥ तुच दिले हातं । तुच दिले पाय ।

तु आमचा होय । मायबाप ॥

॥ तुच माझी माय । तुच माझा बाप ।

तुच आदीरूप । गुरु जनात/सर्व जनात ॥०८॥

॥ गुरु या चेळ्याचा । दंडवत दोघांचा ।

अनामत ठसा । आदी पुरुषाचां ॥

॥ याहीची ही आकाशवाणी । ऐकली या कानी ।

आता धरली बाणी । महाराजा हो राया ॥ ..पलटदंड चे चरण

भजने :- ॥ गुरु-चेला, सिद्ध-साधक । येह्ना मनी ।

एकच जाणतो आदीमुनी राया । आमचा धनी ॥

॥ ओवी नं. ०३/०२ ॥

॥ जुनी मुळ ओवी ॥

॥ भक्ती हे दावुन, ढोंग फैलावती ॥

॥ भक्ती हे दावुनी, ढोंग फैलावती । सोंग हे दावती, जगामध्यी ॥

॥ कान हे फुळकुन, मुळा जरी केला । वाच्या नाही त्याला, देवव्दारी ॥

॥ गुरुच्छा मंत्र, चेळ्याच्या कानी । लागलासे ध्यानी, गुरुमार्गाच्या ॥

॥ चेला जरी म्हणे, गुरुनं कैसे केले ? । तन मन धन, लुटी नेले ॥

॥ गुरु आंगचे पाप, चेळ्या आंगी लागे । दोघेही बुडाले, ठाव नाही ॥

॥ गुरु या चेळ्याचा, विनवाद दोघांचा । अनामत ठसा, अवधुताचा ॥

॥ हंकाराची वाचा, अहीन हा भला । बट्टा नाही त्याला । रत्तीभर ॥

भजने :-

॥ गुरु गुरु म्हणता थोर । धनी आल्यावर मोडनं गुरुच्छी खोडं ॥

॥ तुच कर्ता, तु करविता । तु बुद्धिचा दाता ।

तुमच्या वाचुन आणीक दुसरा । कोणी नाही आता ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥